

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Sa/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200755
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:5019200755.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, ako správny súd pred sudcom JUDr. Ondrejom Hviščom, PhD., v právnej veci žalobcu: S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D.Ž. X/XX, XXX XX O., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí č. 62251-2/2019-BA zo dňa 17.09.2019 a č. 62250-2/2019-BA zo dňa 17.09.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd správnu žalobu **z a m i e t a**.
- II. Právo na náhradu trov konania účastníkom konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I. Administratívne konanie a okolnosti prípadu

1. Žalobcovi sa stal pracovný úraz dňa 28. júna 2002 od 10.25 hod. u zamestnávateľa Stavindustria Liptovský Mikuláš, a.s., so sídlom Jilemnického 22, 031 37 Liptovský Mikuláš (ďalej len „zamestnávateľ“), a to pri vedení motorového vozidla. V dôsledku uvedeného, odškodňovacia komisia zamestnávateľa na svojom zasadnutí do zápisu dňa 1.10.2002 uviedla, že na základe „Rozhodnutia o priestupku“ č. p. ORP-P-329/ODI-III-2002 Okresného riaditeľstva Policajného zboru - ODI oddelenia bezpečnosti cestnej premávky v Košiciach II, zo dňa 11. septembra 2002 (ďalej ten „rozhodnutie OR PZ“) je žalobca vinný zo spáchania dopravného priestupku, čím si spôsobil pracovný úraz a škodu na vozidle, a jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že žalobca svojim zavinením opakovane porušil ustanovenia zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „zákon o premávke na pozemných komunikáciách“). Na základe uvedenej skutočnosti komisia rozhodla o 100% krátení náhrady škody požadovanej straty na zárobku počas trvania práceneschopnosti z titulu pracovného úrazu zo dňa 28. júna 2002. Porušenie ustanovení zákona o premávke na pozemných komunikáciách, je jedinou príčinou vzniku pracovného úrazu zo dňa 28. júna 2002 a teda zodpovednosť za vznik pracovného úrazu zo dňa 28. júna 2002 v zmysle § 196 ods. 1 písm. a) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“) znáša v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 % žalobca.

2. Nakoľko žalobca nesúhlasil s vyjadrením zamestnávateľa, bol dňa 15. novembra 2005 Sociálnej poisťovni, pobočka Liptovský Mikuláš (ďalej len „pobočka“) doručený od žalobcu „Návrh na začatie konania o náhradu škody vo Výške 1 912 770,-Sk a náhradu mzdy vo Výške 47 980,-Sk s prísl.“ smerujúci proti zamestnávateľovi, s pečiatkou doručenia na Okresný súd v Liptovskom Mikuláši (ďalej len „OS LM“) dňa 30. júna 2005.

3. Dňa 7. decembra 2007 bolo pobočke doručené z OS LM uznesenie sp. zn. 5C/188/2005-82 (ďalej len „uznesenie“), z ktorého vyplývalo, že konanie v časti o návrhu žalobcu na náhradu škody spôsobenej pracovným úrazom, a to náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 53 673,-Sk, náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti v sume 284 218,-Sk a náhradu za

účelne vynaložené náklady spojené s liečením v sume 12 542,-Sk, sa zastavuje. Dôvodom zastavenia konania bola skutočnosť, že žalobca nepodal svoj návrh na súd do dňa 1. januára 2004, ale až dňa 28. júna 2005. OS LM poznamenal, že od účinnosti novej právnej úpravy, t. j. odo dňa 1. januára 2004 o predmetných nárokoch rozhoduje Sociálna poisťovňa. Z tohto dôvodu mala byť po právoplatnosti uznesenia postúpená vec pobočke. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28. novembra 2007.

4. Žalobca prostredníctvom advokátskej kancelárie JUDr. Juraj Biroš, so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice (ďalej len „právny zástupca žalobcu“) vzhľadom na právny názor OS LM, požiadal pobočku o urýchléné vybavenie uplatnených nárokov a vydanie meritórného rozhodnutia. Sociálna poisťovňa, pobočka Košice (ďalej len „pobočka KEM“), v súlade s ustanovením § 189 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“) uskutočnila dňa 19. marca 2010 ústne pojednávanie so žalobcom, s právnym zástupcom žalobcu ako aj so zamestnávateľom, ktorého zastupoval ním určený právny zástupca JUDr. Milan Trnavský, advokát (ďalej len „právny zástupca zamestnávateľa“). Pobočka KEM v zápisnici zhodnotila doteraz zistený skutočný stav veci. Právny zástupca žalobcu uviedol, že v lehote 15 dní podá na príslušný okresný súd žalobu vo veci určenia miery zavinenia na pracovnom úraze zo dňa 28. júna 2002. Kópia žaloby bude zaslaná aj pobočke.

5. Okresný súd Košice (ďalej len „OS KE“) výzvou sp. zn. 390/206/2008 zo dňa 9. júla 2010 (ďalej len „výzva“) vyzval pobočku, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, oznámila OS KE, či už bolo vydané rozhodnutie o nárokoch žalobcu, vyplývajúcich z pracovného úrazu zo dňa 28. júna 2002. Pobočka listom č. 4848-2/2010-LM zo dňa 22. júla 2010, OS KE oznámila, že Sociálna poisťovňa nie je príslušná na určenie miery zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú v dôsledku pracovného úrazu, ale na základe predložených dokladov účastníkmi konania a inštitúciami zaoberajúcimi sa vyšetrovaním pracovného úrazu, likviduje uplatnený nárok na náhradu škôd v dôsledku pracovného úrazu alebo chorôb z povolania. Určenie zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla pri pracovnom úraze zo dňa 28. júna 2002 považuje Sociálna poisťovňa v rámci správneho konania za predbežnú otázku v zmysle ustanovenia § 198 zákona. Keďže súd, ako príslušný orgán, o zodpovednosti za škodu doposiaľ nerozhodol, Sociálna poisťovňa o nárokoch žalobcu vyplývajúcich z pracovného pomeru nerozhodla.

6. Následne OS KE rozsudkom sp. zn. 39C/206/2008-654 zo dňa 26. novembra 2015 (ďalej len „rozsudok OS KE“) žalobu o určenie, že za pracovný úraz zo dňa 28. júna 2002 zodpovedá zamestnávateľ a zaplatenie sumy 55 243,74 EUR, zamietol. OS KE v rozsudku OS KE konštatoval „...súd dospel k záveru, že výlučnou príčinou škody bolo zavinené konanie žalobcu, ktorý spôsobil dopravnú nehodu počas plnenia pracovných úloh a spôsobil si tak pracovný úraz a zamestnávateľ nenesie žiadnu zodpovednosť za škodu spôsobenú pri tomto pracovnom úraze.“ Rozsudok OS KE napadol žalobca odvolaním. Krajský súd Košice (ďalej len „KS KE“) rozsudkom sp. zn. 3Co/207/2016 zo dňa 22. júna 2017 (ďalej len „rozsudok KS KE“) potvrdil rozsudok OS KE. Žalobca z dôvodu, že mu nebolo rozsudkom KS KE vyhovené, podal na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sťažnosť, ktorú však ÚS SR uznesením č. III. ÚS 718/2017-9 zo dňa 28. novembra 2017 odmietol. Podľa názoru ÚS SR argumentácia KS KE uvedená v odôvodnení rozsudku KS KE je dostatočná.

7. Samotné administratívne konania, ktorých rozhodnutia sú predmetom preskúmania v tomto súdnom konaní, začali na základe žiadosti o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a žiadosti o priznanie náhrady za bolesť, ktoré boli doručené pobočke dňa 2. apríla 2009, ktorými si žalobca uplatnil nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok náhrady za bolesť podľa § 99 zákona. Následne pobočka po preskúmaní veci rozhodnutím č. 1857-14/2019-BA zo dňa 10. júna 2019 a č. 1857-15/2019-BA zo dňa 10. júna 2019 (ďalej len „rozhodnutie zo dňa 10. júna 2019“) a podľa § 110 ods. 2 zákona nepriznala žalobcovi nárok na náhradu za bolesť a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobca sa proti uvedeným rozhodnutiam odvolal a žalovaná dospela k právnemu záveru, že rozhodnutia zo dňa 10. júna 2019 boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou, a preto žalovaná vydala dňa 17. septembra 2019 rozhodnutia č. 62250-2/2019-BA a č. 62251-2/2019-BA, v ktorom bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a rozhodnutia zmenené tak, že pred slová „§ 110 ods. 2 zákona“ boli vložené slová „§ 99 a“ (ďalej aj „preskúmané rozhodnutia“). V odôvodnení preskúmaných rozhodnutí žalovaná poukázala na priebeh konania, na rozsudok OS KE a rozsudok KS KE a na referenčné aplikované právne normy zákona o sociálnom poistení.

II. Správna žaloba, vyjadrenie a replika

8. Včas podanou správnu žalobu, doručenu Krajskému súdu v Žiline dňa 26.11.2019, sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej Sociálnej poisťovňa, ústredie č. 62251-2/2019-BA zo dňa 17.09.2019 a č. 62250-2/2019-BA zo dňa 17.09.2019.

9. V správnej žalobe opísal celý priebeh doterajšieho administratívneho konania a postupu pred správnymi orgánmi oboch stupňov a poukázal na tieto pochybenia v administratívnom konaní:

„Zákonná 60 dňová lehota podľa § 210 ods. 2 nebola dodržaná, nebol mi oznámený dôvod predĺženia lehoty. Pred vydaním rozhodnutia sa odňala možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a prípadnému návrhu na jeho doplnenie (§ 33 ods. 2 zákona 71/1976)

SP prvého stupňa a odvolací orgán dospel v dokazovaní k nesprávnym skutkovým zisteniam neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy predložené účastníkom konania.

Podľa § 195 ods. 1 až 3 zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa pred vydaním rozhodnutia je povinná postupovať tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstarala potrebné podklady na rozhodnutie. Pritom neprehodnotila a nevykonala dokazovanie k predloženým listinným dôkazom z vyšetrujúceho spisu, k dôkazom Posúdenie nových skutočností k DN v Martine čoho súčasťou je znalecký posudok vypracovaný dňa 17.02.2003 znalcom v doprave cestnej. Tieto materiály ako dôkazné listiny na zistenie rozhodujúcich skutočností, boli predložené SP ako aj súdu v pôvodnom konaní.

Súdy a následne Sociálna poisťovňa pri rozhodovaní nebrali ich v úvahu, neposudzovali ich bez udania dôvodu. Rozhodovali len na základe rozhodnutia o priestupku a nevychádzali z dôkazov na základe ktorých bolo vydané rozhodnutie, t.j. nevychádzali zo skutočného zistenia stavu veci.

V rozhodnutí o odvolaní ústredie udáva, že SP je viazaná rozhodnutím o priestupku, vyhlásením zamestnávateľa právnym názorom súdov OS KE a KS KE. Podľa ustanovenia § 198 ods. 1 zákona o soc. poistení môže si o tejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.“

10. Následne žalobca žiadal správny súd aby prehodnotil v súdnom konaní:

- nedôslednosť a nezákonnosť pri vyšetrovaní dopravnej nehody a vydaní rozhodnutia o priestupku č.p.: ORP-P-329/ODI-III-2002 vydané OR PZ ODI Košice II. dňa 11.09.2002
- nepovolenie obnovy priestupkového konania
- súdne konania o náhradu škody na zdraví z pracovného úrazu
- liberačné dôvody bývalého zamestnávateľa žalobcu, z ktorých vychádzal v čase prešetrovania pracovného úrazu v roku 2002
- pracovnoprávne vzťahy a práva a povinnosti z bývalého pracovného pomeru žalobcu

11. Listom zo dňa 12.2.2020 sa vyjadril žalovaný správny orgán, ktorý zotrval na svojom právnom názore vyslovenom v preskúmaných rozhodnutiach a zopakoval argumentáciu, ktorá bola v nich obsiahnutá. Zároveň nesúhlasil s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

12. Replikou zo dňa 20.5.2020 reagoval na vyjadrenie žalovaného žalobca tak, že zotrval na doterajšom právnom názore. Žiadne nové právne relevantné skutočnosti neuviedol. Na repliku už žalovaný správny orgán nereagoval. Žalovaný ešte pred vytyčeným pojednávaním doručil správne súdu list zo dňa 20.1.2022, v ktorom zopakoval rovnakú argumentáciu, založenú na prehodnocovaní miery zavinenia na pracovnom úraze, ktoré ustálili súdy. Taktiež navrhol vypočuť v súdnom konaní jeho manželku. Posledný list zo dňa 3.2.2022, ktorý zaslal správne súdu, obsahoval kópiu podania zo dňa 22.4.2021 na Generálnu prokuratúru SR, ktorým žiadal posúdiť správnosť vybavenia podnetov ohľadom prešetrovania dopravnej nehody, ktorá bola príčinou pracovného úrazu.

III. Právny názor správneho súdu

13. Správny súd preskúmal správnu žalobu napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvého stupňa ako aj postup ktorý im predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v

správnej žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) a § 134 ods. 2 písm. d/ SSP.

14. Správny súd na prejednanie veci nariadil v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 písm. a) SSP, na základe žiadosti žalovaného pojednávanie, ktoré vykonal dňa 9.2.2022 a na ňom rozhodol za prítomnosti účastníkov konania. Na pojednávaní sa zúčastnil žalobca, ktorý zopakoval svoju argumentáciu a právny zástupca žalovaného, ktorý zotrval na svojej argumentácii uvedenej v preskúmaných rozhodnutiach.

15. Správny súd dospel k záveru, že správna žaloba nebola podaná dôvodne, pretože napadnuté rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa vychádzali zo správneho právneho posúdenia veci a preto správny súd žalobu v zmysle § 190 SSP zamietol.

16. Podľa ust. § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa ust. § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

19. Podľa § 110 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. nárok na úrazové dávky nevzniká, ak sa zamestnávateľ alebo právnická osoba podľa osobitného predpisu celkom zbaví zodpovednosti za poškodenie zdravia alebo smrť poškodeného podľa osobitného predpisu.

Podľa § 196 ods. 1 písm. a) zák. č. 311/2001 Z. z. zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti celkom, ak preukáže, že jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali, alebo.

20. V rámci súdneho prieskumu sa správny súd oboznámil s podaniami účastníkov konania a s obsahom pripojeného administratívneho spisu. Priebeh administratívneho konania nebol medzi účastníkmi sporný.

21. Podstatou žalobných námietok je prehodnocovanie skutkového stavu, ktorý bol zistený a právne posúdený v rozsudku OS KE, potvrdeným rozsudkom KS KE a následne Ústavným súdom SR, ktorý tvoril podklad pre žalovaný správny orgán pri vydávaní oboch preskúmaných rozhodnutí (pozri bod 6. rozsudku). Žalobca spochybňuje správnosť prešetrovania odškodňovacej komisie zamestnávateľa, ktorá podľa neho vychádzala z nesprávneho podkladu, ktorým bolo rozhodnutie o spáchaní priestupku, ktorého sa dopustil žalobca pri dopravnej nehode, kde si spôsobil zdravotný úraz. Správny súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti fakt, že aj rozhodnutie o priestupku, ktoré žalobca atakuje, bolo už preskúmané v rámci správneho súdnictva súdmi oboch stupňov, ktoré sú súčasťou administratívneho aj súdneho spisu (pozri rozsudok KS KE č.k. 3So/2/2006 zo dňa 23.5.2007 na čl. 80 súdneho spisu). V uvedenom prípade bola správna žaloba zamietnutá.

22. Žalobca sa v tomto súdnom konaní snaží zvrátiť zistený skutkový stav a tak dosiahnuť nanovo prehodnotenie nároku na úrazové dávky, pričom opomína fakt, že miera zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú v dôsledku pracovného úrazu bola určená ako predbežná otázka v administratívnych konaniach o žalobcom požadovaných nárokoch, pričom túto mieru určil právoplatne súd. Tento výsledok

civilného súdu bol záväzný pre správny orgán, ktorý aj tento záver súdu správne aplikoval. Obsiahla argumentácia žalobcu, ohľadom zisťovania miery zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú v dôsledku pracovného úrazu, je potom z tohto pohľadu obsoletná. Rovnako aj návrh žalobcu na výsluch jeho manželky, aby objasnila skutočnosti, ktoré sú z jeho pohľadu relevantné, nakoľko bola prítomná pri jeho ošetrovaní a z jeho pohľadu relevantných skutočnostiach, je z vyššie uvedených okolností nedôvodný.

23. Žalobca neuviedol žiadnu argumentáciu, ktorá by spochybnila správnosť a zákonnosť napádaných rozhodnutí, preto správny súd žalobu zamietol. Vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti súd konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu a z napadnutých rozhodnutí je zrejmé, aké skutočnosti viedli žalovaného k právnemu názoru, ktorý judikoval a akými úvahami sa riadil.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd konštatuje, že preskúmané rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré im predchádzalo je plne v súlade s vyššie označenými ustanoveniami zákona. Žalovaný pred jeho vydaním riadne zistil skutkový stav veci, odôvodnenie rozhodnutia je dostatočne zrozumiteľné, obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti ako aj uvedenie skutočností, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia a je z neho zrejmé, akými úvahami sa žalovaný pri hodnotení dôkazov riadil. Správny súd preto dospel k záveru, že preskúmanými rozhodnutiami žalovaného nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, a preto podľa § 190 SSP správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 SSP tak, že účastníkom nepriznal nárok na ich náhradu, pretože žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 S.s.p.)

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.(§ 438 ods. 1 S.s.p.) Prípadne podaná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu (§ 443 ods. 1 S.s.p.). Podáva sa na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 S.s.p.).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (z kasačnej sťažnosti musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísaná a datovaná; kasačnú sťažnosť treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) označiť napádané rozhodnutie, údaj, kedy napádané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (§ 445 ods. 1 S.s.p.).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. (§ 440 S.s.p.).